

i, at det får den konsekvens, at det krigsgrundlag var bygget på en fejlagtighed og dermed heller ikke var juridisk korrekt?

Jeg vil godt henvise til, hvad Tony Blair sagde i februar 2003. Han sagde: Grunden til handling er FN's mandat om masseødelæggelsesvåben.

Nu erkender Tony Blair og statsministeren, at påstanden om masseødelæggelsesvåben var forkert. Så må det vel også ifølge statsministeren få nogle konsekvenser for dem, som brugte masseødelæggelsesvåben som begrundelse for at gå i krig.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ønsker ikke at kommentere den diskussion, der har været i andre lande, eller andre landes grundlag for at gå i krig. Men jeg vil godt understrege, at man efter min mening skal være meget forsigtig med at gå rundt og være bagklog. På det tidspunkt, hvor beslutningen om den militære operation mod Irak blev truffet, pegede hovedparten af de vestlige landes efterretningsoplysninger på, at Saddam Hussein fortsat forsøgte at udvikle masseødelæggelsesvåben.

Han adskilte sig fra andre med samme ambitioner, ved at han rent faktisk havde anvendt masseødelæggelsesvåben mod sit eget folk og mod Iraks naboer. Det var jo det grundlag, man kendte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.45

Formanden:

Det næste spørgsmål er også stillet til statsministeren af hr. Villy Søvndal, og der er en enkelt medspørger, der har meldt sig.

Spm. nr. S 2

4) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Er statsministeren mest enig med den amerikanske præsident, George W. Bush, der siger, at situationen i Irak forbedres, eller er statsministeren mest enig med den amerikanske udenrigsminister, Colin Powell, der siger, at situationen i Irak forværres?«

Villy Søvndal (SF):

Også fra SF: Velkommen hjem til statsministeren.

Nu skal vi ikke diskutere grundlaget, nu skal vi diskutere den aktuelle situation.

I pressen møder vi jo alle løbende de der grufule billeder af bombarderede byer, af skud ind i folkemængder dagligt med snesevis af dræbte mennesker, af gidseltagninger, som man kun kan fordømme, af henrettelser, likvideringer osv. osv., og af en situation, der efter alt, hvad der er tilgængeligt af oplysninger, bliver værre og værre.

Der er to amerikanske ledere, der udtaler sig i hver sin retning. Den ene er den amerikanske præsident, som statsministeren jo kender meget godt og hyppigt mødes med, nemlig Bush, som siger, at det går fremad i Irak. Den anden er Powell, som statsministeren jo også har haft besøg af i april måned, som siger, at det går værre og værre. Powell har måske oven i købet den kvalifikation, at han som general ved noget om krig.

Når vi står med to udsagn, der peger i hver sin retning, vil jeg spørge statsministeren, der jo også har været med til at føre Danmark i krig, hvordan hans vurdering af den aktuelle situation er. Er han mest enig i sin gode ven Bushs vurdering eller mest enig i Powells vurdering?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Præsident Bush og udenrigsminister Powell er mig bekendt ikke uenige; de ønsker begge at fremme stabilitet og demokrati i Irak.

Det er rigtigt, at sikkerhedssituationen i den senere tid er blevet forværret, og det er det, udenrigsminister Powell gør opmærksom på. Men samtidig er der allerede nu sket væsentlige fremskridt. Vi må ikke glemme, at besættelsen er ophørt og magten overdraget til en selvstændig irakisk regering, og heller ikke glemme, at der allerede har været afholdt lokalvalg i en række områder i god ro og orden.

Der er ingen grund til at skjule, at sikkerhedssituationen selvfølgelig er for dårlig, men det må ikke overskygge, at der rent faktisk også er fremskridt på en række områder. Dem hører man bare ikke så meget om.

Villy Søvndal (SF):

Nej. Det er vel også en smule vanskeligt at trænge igennem med det glade budskab i en situation, hvor 60 mennesker blev dræbt i går, 80 mennesker dagen før osv. Jeg tror, det er svært for irakerne at forstå et budskab som det, den amerikanske præsident giver: at det går fremad. Jeg tror, det er svært at holde en meget positiv tale.